एवं संदेहे बीजमाह ॥ त्रयाणामेवेति ॥ २६ ॥ किं समाधानं पश्यसि ॥ कं कार्यसिध्युपायं पश्यसि ॥ २७॥ ननु किमेतैरागतैरहमेव पर्याप्तोस्य कार्यस्येत्यत्राह ॥ काममिति ॥ त्वया कार्यसाधने तव यशस्योयशस्करः ॥ फलोदयोजयरूपफलप्राप्तिर्भवति नतु रामस्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंतर्ह्युचितंतत्राह ॥ बलैरिति ॥ समग्रैर्बलैः सहागत्य रावणं संयुगे जित्वा विजयीसन्मां गृहीत्वा यायात्तत्तस्य रामस्य सदृशंभवेत् ॥ २९ ॥ आदरात्पुनराह ॥ बलैस्त्विति ॥ ३० ॥ विक्रांतं पराक्रमः ॥ ३१ ॥ तदुक्तं

त्रयाणामेवभूतानांसागरस्येहलंघने॥शक्तिःस्याद्वैनतेयस्यतववामारुतस्यवा॥ २६॥ तदस्मिन्कार्यनियोगेवीरैवंदुरतिक्रमे॥ किंपश्यसेसमाधानंत्वंहिकार्यविदांवरः॥ २७॥ काममस्यत्वमेवैकःकार्यस्यपरिसाधने॥ पर्याप्तःपरवीरघ्नयशस्यस्तेफलोदयः॥ २८॥ बलैःसमग्रैर्युधिमांरावणंजित्यसंयुगे॥ विजयीस्वपुरंयायात्तत्तस्यसदृशंभवेत्॥ २९॥ बलैस्तुसंकुलांकृत्वालंकांपरबलार्दनः॥ मांनयेद्यदिकाकुत्स्थस्तत्तस्यसदृशंभवेत्॥ ३० ॥ तद्यथातस्यविक्रांतमनुरूपंमहात्मनः॥ भवेदाहवशूरस्यतथात्वमुपपादय॥ ३१ ॥ तदर्थोपहितंवाक्यंप्रश्रितंहेतुसंहितं॥ निशम्यहनुमाञ्शेषंवाक्यमुत्तरमब्रवीत्॥ ३२॥ देविहर्यृक्षसैन्यानामीश्वरःप्लवतांवरः॥ सुग्रीवःसत्यसंपन्नस्तवार्थेकृतनिश्चयः॥ ३३॥ सवानरसहस्राणांकोटीभिरभिसंवृतः॥ क्षिप्रमेष्यतिवैदेहिराक्षसानांनिबर्हणः॥ ३४॥ तस्यविक्रमसंपन्नाःसत्ववंतोमहाबलाः॥ मनःसंकल्पसंपातानिदेशेहरयःस्थिताः॥ ३५॥ येषांनोपरिनाधस्तान्नतिर्यक्सज्जतेगतिः॥ नचकर्मसुसीदंतिमहत्स्वमिततेजसः॥ ३६॥

सीतावाक्यं प्रश्रयः स्नेहः ॥ शेषं शिष्टं ॥ प्रकृतोत्तरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ तदेव वाक्यमाह ॥ देवीति ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ कथमेष्यतीत्यतआह ॥ तस्यविक्रमेति ॥ मनःसंकल्पवदतिदूरपतनशीलाः ॥ ३५॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ येषामिति ॥ न सज्जते न प्रतिबद्धा भवति ॥ ३६ ॥